

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (14 Ὁ')

Ἡ Δόξα τοῦ Σταυροῦ*

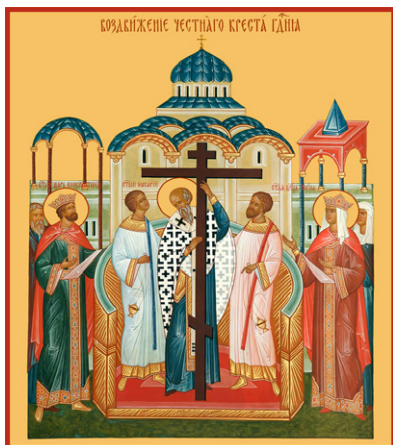
Πρέπει καὶ ἐμεῖς νὰ ἔχουμε σταυρικὸ φρόνημα

Ἡ Ἑορτὴ αὐτὴ τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ εἶναι μία ἀπὸ τὶς δώδεκα μεγάλες Ἑορτὲς τοῦ ἔτους, ταυτοχρόνως ὅμως εἶναι καὶ ἡμέρα νηστείας.

Γενικά, ἡ Θεία Λειτουργία σηματοδοτεῖ τὸ τέλος τῆς νηστείας, καὶ καμία ἄλλη ἡμέρα μεγάλης Ἑορτῆς δὲν εἶναι ἡμέρα νηστείας.

Ἐνώνοντας, παραδόξως, τὶς δύο αὐτὲς πτυχές, **Ἑορτὴ καὶ Νηστεία,** ἡ Ἐκκλησία ἀσφαλῶς θέλησε νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ συνειδητοποιήσουμε ζωηρότερα μὲ ποιοὺς τρόπον τὸ Μυστήριον τοῦ Σταυροῦ, τῆς ὁδύνης καὶ τοῦ θανάτου ἀλληλοπεριχωρεῖται μὲ τὸ μυστήριον τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ εἶναι προπάντων **Ἑορτὴ δόξας:** τιμοῦμε τὴν Παγκόσμια Ὑψωση τοῦ Σταυροῦ πρὸς τὰ τέσσερα σημεία τοῦ ὀρίζοντα, ὅπως κάναμε πρὶν ἀπὸ λίγο, ἐνθυμούμενοι τὴν κίνηση τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὅταν ἀνακαλύφθηκε ὁ Τίμιος Σταυρὸς

ἀπὸ τὴν Ἀγία Ἑλένη, τὸν 4ο αἰῶνα στὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἡ Ἑορτὴ αὐτὴ μᾶς θυμίζει καὶ ἄλλες στιγμὲς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, κατὰ τὶς ὁποῖες καὶ πάλι ὑψώθηκε ὁ Τίμιος Σταυρός, γιὰ παράδειγμα στὸ Πουατιέ, ὅπου σημαντικὸ μέρος Τοῦ ἔγινε δεκτὸ ἀπὸ τὴν Ἀγία Βασίλισσα Ραδεγονδία († Μνήμη: 13η Αὐγούστου, **βλ. ἐδῶ**)...

Ταυτόχρονα ὅμως εἶναι καὶ μία **Ἑορτὴ ὁδυνηρὴ**, ποὺ μᾶς θυμίζει τὸ ἀπολυτρωτικὸ Πάθος τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖο ναὶ μὲν καταλήγει στὴν ἔνδοξη Ἀνάστασις, ὥστόσο ποτὲ δὲν πρέπει νὰ φεύγει ἀπὸ τὸν νοῦ καὶ τὴν ψυχὴ μας ἢ πραγματικὴ διάστασις τοῦ Πόνου καὶ τῶν Παθημάτων τοῦ Κυρίου μας ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

* * *

Πρέπει σήμερα καὶ ἐμεῖς νὰ ἔχουμε [...] σταυρικὸ φρόνημα.

Νὰ φροντίζουμε νὰ μὴν ὑφιστάμεθα παθητικὰ τὶς δοκιμασίες καὶ καθετὶ ὁδυνηρὸ ποὺ συμβαίνει στὴν καθημερινή μας ζωὴ, τὸ ὁποῖο ὅμως γιὰ μᾶς πρέπει νὰ εἶναι μετοχὴ στὰ Παθήματα τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ βεβαιότητα αὐτή, ὅτι εἴμαστε ἐνωμένοι μὲ τὸν Χριστὸ στὸ Πάθος Τοῦ, στὸν Θάνατο καὶ στὴν Ἀνάστασή Του δὲν αἶρει ἀσφαλῶς τὸ βάρος τῶν δοκιμασιῶν καὶ ταλαιπωριῶν μας, τὶς μεταμορφώνει ὅμως μὲ τὸ βλέμμα τῆς πίστεως.

Πρέπει νὰ πιστεύουμε, ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ αἰώνια Δόξα, τὸ «αἰώνιον βάρος δόξης», γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς μιλά ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Β' Κορ. δ' 17), καὶ ἡ ὁποία μᾶς ἀποκαλύπτεται, μᾶς φανερώνεται διὰ τοῦ Σταυροῦ τῆς Δόξης καὶ τῆς Νίκης ποὺ σήμερα προσκυνοῦμε.

Ἡ Δόξα πρέπει στὸν Κύριο, στὸν αἰώνιο Πατέρα Τοῦ καὶ στὸ Πανάγιο Πνεῦμα, τὸ Ἀγαθὸν καὶ Ζωοποιόν, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν!**

(*) π. Πλακίδας Deseille, Ἡ θεὰ τοῦ Ἀκτίστου, σελ. 195-198, ἐκδόσεις «Ἑαρ», Ἰούλιος 2020. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.